

[Aksel Møller.]

situation? Jeg svarede, at hvis magtforholdene skulle forandre sig, kunne han opøge mig, så skulle jeg overfor den domstol, han kom i forbindelse med, vidne, at han havde ladet mig gå ved denne lejlighed.

Da jeg vendte tilbage fra en rejse til Sverige, lå der en meddelelse til mig, om jeg ville sætte mig i forbindelse med Reholt, der havde ønsket en samtale med mig på baggrund af den hjælp, Reholt havde ydet mig. Denne samtale fandt på min foranledning sted i Frederiksberg have, den 21. eller 22. februar 1945. Ved denne samtale, hvor han og jeg var alene — senere under forhøret i byretten over hans broder Erik Reholt er det blevet oplyst, at der stod hipofolk på alle leder og kanter i civil udsmykning —, stillede han mig straks det spørgsmål, hvad vi agtede at foretage os, hvis det blev sovjettropper, som besatte Danmark. Jeg svarede ham, at her i landet måtte vi tage lussingerne i den rækkefølge de kom; foreløbig er det tyskerne, vi har at beskæftige os med. Hvad fremtidige besættelsesmagters stilling ville være her i landet, måtte man se på, hvis der kom nogle andre besættelsesmagter. Samtalen forsøgte han at holde i gang med en henvisning til, at han i hvert fald ville henstille, at likvideringen af danske i tysk tjeneste ophørte, og jeg svarede ham, at det havde jeg ingen indflydelse på, jeg kunne kun gøre en eneste ting: bringe det videre under forudsætning af, at det så var klart, at danskere, der nu var i tysk tjeneste, ville udtræde af denne tjeneste. Det løfte kunne han ikke give mig; de var bundet, sagde han, af deres krigsed. Samtalen sluttede i og for sig med dette, og siden har jeg ikke hørt noget som helst til denne samtale, før jeg har mærket virkningerne af den, da Mogens Reholt blev likvideret den 7. marts. Da trængte Lorentzen-banden ind i mit hjem den samme nat og senere i mine forældres hjem for at eftersøge mig.

Men nu er altså denne sag rejst og formentlig rejst på grundlag af Mogens Reholt's referat af denne samtale, som har fundet sted mellem os. Jeg finder det derfor ganske i sin orden, at hele dette spørgsmål, som måske kunne lægges op i et plan, hvori det overhovedet ikke hører hjemme, bliver indbragt for denne kommissionsdomstol, som den højtærede justitsminister har nedsat, og jeg føler mig aldeles overbevist om, at de handlinger, som jeg f. eks. for mit vedkommende har foretaget, i enhver

henseende tåler en belysning både ved en lukket og en åben kommissionsbehandling af sagen. Jeg tilføjer for en ordens skyld, at jeg naturligvis, såvel før jeg gik til dette møde, som da jeg var gået fra det, dels har indhentet råd om, hvorvidt jeg burde tage samtalen, dels refereret samtalens faktiske indhold umiddelbart efter overfor folk, som jeg dengang stod i meget intimt samarbejde med, og som jeg håber også fremtidig at stå i et samarbejde med, selv om politiske forhold skiller os ad.

Bertel Dahlgaard: Skønt jeg er meget langt fra at være ukritisk overfor den højtærede justitsminister og også mener, at der bag mytedannelser ofte foreligger særdeles vigtige realiteter, har jeg dog ikke ønsket at deltage i den kritik, der er fremsat i den konkrete sag, der her foreligger. Der er imidlertid ikke i den dagsorden, den ærede forespørger har foreslået, noget, jeg er uenig i, og derfor kan jeg også anbefale at stemme for den.

Jeg vil gerne tilføje den bemærkning, at jeg alvorligt henstiller til den højtærede justitsminister at foranledige benådningsretten anvendt, hvor der i de foreliggende omstændigheder og menneskelige forhold findes momenter, der giver en baggrund herfor.

Aksel Larsen: Den af os udpegede ordfører i denne sag har desværre måttet gå, da mødet trak ud, og jeg skal i hans sted fremsætte nogle få bemærkninger, også for at klargøre vor stilling til det fremsatte forslag om overgang til næste sag på dagsordenen.

Jeg erkender, at den højtærede justitsministers stilling er meget vanskelig. Snart skal han forsvare, at man henlægger en stor sag, og snart skal han forsvare, at man genoptager mindre sager, der har været henlagt; snart skal han give ordre til at eksekvere gamle domme, der er afsagt på behørig måde af højesteret, og snart skal han forhindre eksekvering af gamle domme, som er afsagt gennem 3 instanser; snart skal han erklære sig uvillig til at foretage undersøgelse, hvor der rejses anklager mod myndighederne, og snart foretager han sådanne undersøgelser, og så bliver han også skældt ud. I det forliggende tilfælde ved jeg godt, at det har været meget vanskeligt, fordi det er jo ikke morsomt at skulle anordne undersøgelser på det grundlag, der foreligger her, på grundlag af påstande, som fremsættes fra sådanne banditter, det her drejer sig om. Jeg regner